

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eginhartvs De Vita Caroli Magni, Animadversionibvs Illvstratvs

Bessel, Friedrich
Reinhard, Johann Friedrich

Helmeftadii, 1667

Cap. XXVII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10996

gano *cap. 7.* Nam quod per manum *Pauli Diaconi* lectiones Festivitatum, per circulum anni in Ecclesia legendas, compilarit, Sigebertus *ann. 807.* notavit: quod *Vitas Sanctorum Martyrum* hinc inde collegerit, & colligi iusserit, *Chronicon Magnum Pistorii*, ex *Vincentii Speculo* describit, consentiente *Cranzio lib. 11. Saxon. cap. 9.* Extat hodiernum *Ussardi*, Monachi *Benedictini*, *Alcuini Discipuli*, *Martyrologium*, *Carolo M. inscriptum*, & ejus jussu editum; quod cum Neotericis annumeravit *Georg. Wicelius prafat. Hagiologii*, industriae suae non parvam adspexit maculam.

Ne janitoribus quidem, qui ultimi Ecclesiastici ordinis sunt.) Ultimos Ecclesiastici ordinis fuisse janitores, ut etiam nunc sunt custodes, probat *Barthius Animadvers. ad lib. 1. Statii Sylva 2. v. 35. p. 53.* Verba Nostri exscripsit Sigebertus *ad ann. 795.*

Legendi atque psallendi disciplinam diligentissime emendavit] Quantum Veteres sono vocum distincto studuerint, vel illud argumento est, quod *phonaeco* sedulam dederint operam, teste etiam de *Augusto Suetonio cap. 84.* Caeterum de *missaticis cantionibus & officio Ambrosiano* à *Carolo* correctis, prolixè Sigebertus *ad ann. 774. & 790.* *Gobelinus Persona etat. 6. Cosmodrom. cap. 40. p. 193.* *Guilelmus Durandus lib. v. Rational. Divin. offic. cap. 2.* *Frid. Lindenbrogius, Glossar. LL. Antiq. fol. 1369.* & *Goldastus in Ekkehardi junioris casus p. 114. tom. 1. Rer. Alamannic.*

CAP. XXVII.

1. **C**irca pauperes sustentandos, & gratuitam liberalitatem, quam Graeci eleemosynam vocant, devotissimus, * quam non in patriam suam solum & in suo regno facere curaverit: verum trans maria & Syriam, & Aegyptum, atque Africam, Hierosolymas, Alexandriam atque Carthaginem, ubi Christianos in paupertate vivere compererat, penuriam eorum compatiens, pecuniam mittere solebat: ob hoc maxime * transmarinorum regum amicitiam expetens, ut Christianis sub eorum dominatu degentibus refrigerium aliquod ac relevatio proveniret. * MS. Flor. ut qui non in patria solum, sed in suo regno id facere.
2. † Colebat praeter caeteris sacris & venerabilibus locis apud Romam Ecclesiam B. Petri Apostoli, in cujus donaria magna vis pectiniae * tam auri quam argenti, nec non & gemmarum, ab illo congesta est: multa & innumera pontificibus gemmis. * MS. tr. 23. maritimarum. * MS. Et tam in auro, quam in argento, nec non &

bus munera missa. † Nec ille toto regni sui tempore quicquam duxit antiquius, quam ut urbs Roma suã operã suoque labore veteri polleret autoritate, & Ecclesia S. Petri non solùm per illum tuta ac defensa, sed etiam suis opibus præ omnibus Ecclesiis esset ornata ac * ditata. † Quam cum 4. tantipenderet, tamen intra XLVII. annorum, quibus regnaverat spatium, quater tantùm illò votorum solvendorum ac supplicandi causa profectus est.

* MS. or-
dinata.

ANIMADVERSIONES AD CAP. XXVII.

Gratuitam liberalitatem, quam Græci eleemosynam vocant.] Elegantissimè Græcam vocem expressit, quæ tamen tam frequens Christianis in Latio fuit, ut aliqui etiam originem Græcam ignorarint. Poëtafter Saxo, sedulus Nostri Paraphrastes, etiam cum versus detrimento, gratuita largitionis opus vocat lib. v. p. 492.

Ob hoc maximè transmarinorum Regum amicitiam expetens.) Eadem ferè Monachus Gemblacensis Chronograph. ad ann. 790. Circa pauperes etiam sollicitus non solus (L. solùm) in regno suo, verùm etiam transmariã in Ægypto, in Syria, in Africa, præcipuè in Hierosolymis, liberalitate eleemosynarum Christianis pauperibus solatiabatur, transmarinorum Regum amicitias ob hoc expetens, maximè, ut Christianis sub eis degentibus esset relevatio. Secundariam causam alii hanc addunt, ut mercatura tutius exerceri posset. Itaque Alcuinus in Epistolâ quãdam apud Vilhelm. Malmesburiensem queritur, quod exorto inter Carolum & Offam Regem Merciorum dissidio, navigatio utrinque interdicta negociantibus esset.

Quater tantum illo votorum solvendorum ac supplicandi causâ profectus est.] Primùm Romam pervenit Sabbatho Sanctæ Paschæ ut loquitur Marianus Scotus ad ann. 774. lib. III. et. 6. post devictum Desiderium Longobardorum Regem. Et sic clare Adelmus ad an. dict. At Rex dimisso ad obsidionem atq; expugnationem Ticini exercitu, orandi gratiã Romam proficiscitur. Deinde ann. 782. cum filius ejus Carolomannus ab Adriano baptizatus esset, ut iterum Marianus: vel an. 781, ut supra ostendimus. Sic enim Sigebert. ad an. 781. Carolus Rex orationis causâ Romam vadit, ibiq; filii ejus unguuntur in Reges. Tertiò anno 786. cum Beneventum aggredi statuisset. Sic enim Adelmus ad ann. 787. Rex adoratis Sanctorum Apostolorum liminibus, votuq; solutis,